

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Flores Meditationvm

Bebius, Philippus

Coloniae Agripp., 1623

Medit. 10. De Muliere adultera.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-59636](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-59636)

sedulo expendamus quicquid agere vel dicere volumus: si enim aliter fecerimus, verendum erit, ne qui sunt iam aduocati nostri apud Deum, postea in die iudicij fiant nostri accusatores.

MEDITATIO X.

DE MULIERE

ADULTERA.

PUNCTA MEDITATIONIS.

- I. *Christo in templo docenti Pharisei offerunt mulierem adulteram; exquirentes quid sentiat, ut accenserent.*
- II. *IESVS primò inclinans se scribit in terra; sed illis vrgentibus ait: qui sine peccato est, primo lapidem mittat.*
- III. *Hoc audito, exierunt omnes incipientes à senioribus IESVS mulieri dicenti neminem condemnasse; ait: Neque ego te condemno; vade; noli amplius peccare.*

FIGV.

FIGURÆ.

Gen. 38. 1. **T**HAMAR accusata de fornicatione à Iuda socero suo condemnata est ad mortem: sed postquam patefactum est ipsum Iudam potius eius criminis reum, Thamar liberata est.

Dan. 13. 2. Iniqui illi Babilonij senes, populi Israelitici iudices accusarunt Susannam, testificantes se eam deprehēdisse in adulterio. Sed à Daniele conuicti de mendacio, patefactisque iniquis eorum conatibus à populo sunt condemnati, Susanna autem liberata.

PROPHETIÆ.

Psal. 9. 1. **I**N laqueo isto quem absconderunt, comprehensus est pes eorum. Cognoscetur Dominus iudicia faciens: in operibus manuum suarum comprehensus est peccator.

Iob. 5. 2. Qui apprehendit sapientes in astutia eorum, & consilia prauorum dissipat.

DOCUMENTA.

1. **A**Dultera à multis accusabatur, & ab omnibus condemnabatur, quamdiu erat in manibus Iudæorum: sed vt primum coepit versari in conspectu Christi, omnes Pharisei se subduxere, & nullus eam condemnauit. Quare à Christo absoluta est. Sic nos, quando permanemus in peccatis, longè remoti à Christo, non solam dæmonem & propriam

con-

conscientiam; sed tot accusatores, quot peccata habemus: verum quando per confessionem humilitati adimus Christum per remissionem peccatorum consecutam, non est amplius, qui accuset vel condemnet, & ita à Deo absolvimur & liberamur.

2. Christus primò Iudæis adulteræ nomen deferentibus, sententiamque ab ipso sciscitantibus, non respondit, deinde in terra scribere cœpit cumque denuo responsionem vngerent, ambiguo responso dato, rursus scribere cœpit, & ita digressis accusatoribus, mulierem liberavit. Quo facto voluit nos docere, si quando lapsus aliquis proximi nostri ad nos deferatur, etiamsi reprehensione dignus sit, non debere nos ad iudicandum esse faciles & præcipites apud nos ipsos, multo autem minus ad condemnandum eum apud alios: sed rationem omnem & viam inire excusandi illum & imminuendi, cogitantes nos omnes è terra fictos & posse similiter peccare & labi.

3. Christus audita accusatione mulieris adulteræ, digito scripsit in terra. Terra significat cor humanum, ex quo omnes fructus boni & mali actionum nostrarum procedunt. Digitus designat discretionem. Quando ergo aliquid mali de proximo audimus, non debemus statim temerè eum iudicare, sed prius discretionis digito humiliter cor nostrum discutere, inquirendo si musne immunes à peccato, vel non: & si deprehendamus nos esse peccatores, condoleamus aliorum lapsibus.

4. Distulit quoque Dominus responsum suum ad informandos Principes & iudices, ut dum audiunt aliquas accusationes, non confestim sententiam proferant, sed prius causam eiusque circumstantias examinent ne
ini-

iniquitate accusatorum, vel specie aliqua iustitiae defraudati, iniustam sententiam pronuntient.

5. Christus, ut accusatores suo responso pudefecit, eorumque iniquitatem de monstravit, denuo se in terram ad scribendum inclinavit, ne magis, si in eos diutius respexisset, pudefierent, & liberius deinde subducerent. Nimirum nos quoque instituens, si quando videamus aliquem nostra commonitione, vel reprehensione pudefactum, non illi instare diutius, vel oculis in eius vultum coniectis maiorem illi ruborem procreare, sed potius fragilitati humanae miserendo, dissimulare.

6. Qui in Dei conspectum prodeunt corde duplici, non merentur exaudiri in suis precibus, sed potius cum pudore repudiari, ut hic accidit Pharisaeis, quorum conatus in irritum reciderunt. Nam exitum foelicem habere non possunt negotia, quae, etsi speciem boni praeseferunt, tamen non ad honorem & gloriam Dei, sed proprii commodi causa suscipiuntur. Contra vero, qui in conspectum Dei prodeunt cum humilitate & verecundia, agnoscentes se peccatores, merentur obtinere veniam, sicut obtinuit humilis ille publicanus, & haec quoque adultera.

Luc. 18.

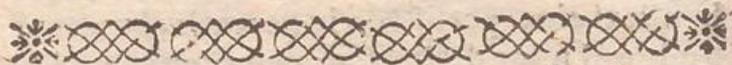
7. Qui sine peccato est vestrum, inquit Christus, primus in eam lapidem mittat. Quae sententia discimus non murmurare, aut male loqui de proximis nostris considerando multas nostras imperfectiones & peccata: quia quantumcunque sanctus & iustus homo sit, semper si bene conscientiam suam excutiat, inueniet quod in se reprehendat, atque ita non facile lapides ob murmurationem in alios emittet.

8. Di-

8. Dixit Christus mulieri, neque se condemnare illam, iret modo, & non peccaret amplius. Vide eundem Dominum, qui in hac vita tam misericordem se declarat erga peccatores, quos peccati poenitet, quique peccare desistunt, seuerissimum in eos futurum, qui benigntati eius, persistendo in peccatis abutuntur. Vnde qui nunc dicit. Neq; ego te condemno, postea duram & terribilem proferet sententiam, qua condemnabit peccatores ad supplicia inferni.

9. Christus non condemnauit eam, quum à nullo erat condemnata: vt tu intelligas si tua te vita non condemnet, nec condemnandum esse a Deo: & licet multa peccata admitteris, si tamen per poenitentiam illa expiaris; & solus cum Christo, vti hac mulier, permanseris, eum proposito voluntati eius obsequendi, & sanctam eius legem praestandi, non dubium, quin iusto Dei iudicio sis absoluendus. Idem Dominus, qui dixit mulieri: Non te condemnabo, dixit quoque. Vade & noli amplius peccare: vbi iustissimus hic iudex non promittit aut misericordiam solam, aut minatur solum iudicium, sed vtrumque facit, vt omnes intelligant, si causam habeant fidendi in ipso, quoniam suavis est & misericors, similiter causam habere timendi, quoniam iustus est. Vnde quod nunc cū misericordia tolerat, vt inducat eos ad poenitentiam, postea seuerissimè castigabit, si poenitentiam agere nolint. Vult ergo Dominus, vt inter spem & metum semper viuamus, speque erecti post lapsum in peccatum nō desperemus, & timore perterrefacti, promissione misericordiae abutentes in iudiciū non incurramus. Quare benignus Iesus, qui vult omnes saluos fieri, ijs
qui

qui sunt in periculo desperationis proponit portum remissionis & venia: qui verò sub umbra misericordiae suae veniunt in periculum nimiae fiduciae differentes de die in diem emendationem, minatur seueritatem suae iustitiae.

MEDITATIO XI.
DE ILLUMINATIONE
COECCI.

PUNCTA MEDITATIONIS.

- Ioan. 9.* I. Viso caeco rogarunt discipuli: an ille ipse; an parentes peccassent? Resp. Christus, id factum ut manifestentur opera Dei.
- II. Facto luto, liniuit oculos eius mandans, ut iret ad natatoriam Siloe; statimque vidit, & ubique factum vulgabat.
- III. Iudaeis eum in concilio suo examinantibus dedit Christum testimoniū; quod Propheta esset. Cumq; à Iudaeis ideo erectus esset, occurrens IESU, cum fide adorauit eum.

FIGURÆ.

- Tob. II.* I. **T**OBIAS iuuenis posito felle piscis supra caeci Patris oculos visum ei restituit. ELI-